

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело
№ 20221110113543 по описа за 2022 година

Предмет на делото са предявени от „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК .... срещу „М. Б.“ ЕООД, ЕИК . обективно и кумулативно съединени иски с правни основания чл.422, ал.1 ГПК във връзка с чл. 327, ал. 1 вр. чл. 318 от ТЗ и чл. 309а, ал. 1 от ТЗ вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, относно признаването за установено по отношение на ответника, че в полза на ищцовото дружество съществува ЧАСТ от вземането, предмет на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 31.07.2020г. по ч.гр.д. №25017/2020г. по описа на СРС, в размер на 18140,32 лв., представляваща дължима цена на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)" за която е била издадена инвойс фактура №.....г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.6.2020 г. до изплащане на вземането, и мораторна лихва върху главницата в размер на 2005,51 лв. за периода от 15.5.2019 г. до 15.6.2020 г. Ищцовото дружество основава претенциите си с твърденията, че вземанията произтичат от неизпълнението на Договор за покупко-продажба на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)" от 13.05.2019г., обективиран в инвойс фактура №.....г., сключен между „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- ., представлявано от К... Б., с адрес ТУРЦИЯ, гр.Истанбул, М... А....., бул....., ул....., ап.2 в качеството на продавач и „М. Б.“ ЕООД в качеството на купувач. Ответното дружество е получило стоката без възражения, но не е заплатило договорената продажна цена. Поради забавата в плащането на договорената продажна цена, дължима е и начислената мораторна лихва за периода от 15.05.2019г. до 15.06.2020г. С договор за прехвърляне на вземане от 24.07.2020г. процесното вземане е прехвърлено в полза на ищцовото дружество, за което ответното дружество е било надлежно уведомено.

В законоустановения срок, от страна на ответното дружество „М. Б.“ ЕООД постъпи писмен отговор на исковата молба, с която предявените иски се оспорват като непустими, поради това, че са предявени от цесионер, легитимиращ се като такъв

с договор за цесия, сключен преди издаването на заповедта за изпълнение, но след депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, което съдът намира за неоснователно. По същество иските се оспорват с възраженията, че продавачът „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- .., представлявано от К... Б. не е прехвърлил в полза на „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК .... процесното вземане, защото представляващият цедента адв.М.... Т. не е бил надлежно упълномощен от К... Б. да представлява това дружество при сключване на договора за цесия, а се е легитимирал с неавтентично пълномощно, което не е подписано от управителя на турското дружество, което е и неистински частен документ, защото упълномощителят не знаел български език и не можел да изрази воля за упълномощаване по този начин. Пълномощното за адв.Т. е и документ, който няма дата и достоверната му дата на съставяне не е преди сключването на договор за цесия от 24.07.2020г. Ответното дружество оспорва и обстоятелството, че с представените от ищеца документи се установява актуалното състояние на цедента, в частност, че негов законен представител е К... Б.. Сочи, че според договора за цесия, за да бъде прехвърлено вземането, цесионерът следва да заплати цената на вземането в полза на цедента, съгласно допълнително споразумение между тях. Доказателства за подобно плащане не е представено, поради което договорът за цесия не е произвел своето действие и ищцовото дружество не е пр.обило процесните вземания. Ответното дружество сочи, че е получило уведомлението за прехвърляне на вземането в полза на ищеца, при което е заплатило на „Р. Б.“ ЕООД част от вземането предмет на заповедта за изпълнение, представляващо дължим остатък от цена по фактура №...г. в размер на 977,92 лв. и мораторна лихва върху тази сума за периода от 13.04.2019г. до 15.06.2020г. в размер на 116,81 лв., въпреки че твърди, че ищцовото дружество не е пр.обило вземанията по силата на договора за цесия. В заключение сочи, че относно процесните вземания по фактура №.....г., каквато не е получавало и не е осчетоводявало, не дължи плащане, защото получената стока била различна като количество от договорената, за което управителят на ответното дружество е направил отбелязване върху товарителницата, и толкова некачествена, че ответникът се разбрал с турското дружество-продавач тази стока да не се заплаща. Още при пристигането на тази некачествена стока бил съставен протокол и продавачът бил уведомен за възраженията на купувача.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед на разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА** следното:

На 16.06.2020 г. по пощата е депозирано заявление вх. № 3028838/17.06.2020 г. на „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- .., адрес гр. Истанбул, Р.Турция, М... А....., бул. ...., ул. ... № 37, ап. 2, Фатих, против „М. Б.“ ЕООД ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. .... за заплащане на суми, сред които и процесните по настоящото дело, а именно - 18140,32 лв., представляваща дължимата цена на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)" за която е била издадена инвойс фактура №.....г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.6.2020 г. до изплащане на вземането, и мораторна лихва върху главницата в размер на 2005,51 лв. за периода от 15.5.2019 г. до 15.6.2020 г. С разпореждане съдът издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 31.07.2020г. по ч.гр.д.№25017/2020г. по описа на СРС, но в законоустановения срок длъжникът подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК.

На 24.07.2020 г. между „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- .., в качеството на цедент и настоящия ищец „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул.

....., в качеството на цесионер, бил сключен договор за прехвърляне на вземания, сред които и вземанията по процесния по настоящото дело договор, като с анекс от 25.07.2020 г. била уговорена и цена в размер на 9 000 лв. С нотариално заверена декларация от 23.11.2022 г. управителят на дружеството цедент – К... Б., е потвърдил представителната власт на подписалия договора за цесия от 24.07.2020 г. адв. М.... Т., авторството на представеното пълномощно при подписване на договора, както и всички фактически и правни действия, предприети от представителя.

Безспорни в отношенията между страните и ненуждаещи се от доказване в процеса са обстоятелствата, че между ответното дружество „М. Б.“ ЕООД ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. .... и „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- . е бил сключен неформален договор за покупко-продажба на гъби - 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)", които били доставени от продавача на купувача съгласно отразеното в товарителницата (л.9), както и че за сключването на договора за прехвърляне на вземане от 24.07.2020г., ответното дружество е било надлежно уведомено.

Приети като писмени доказателства са фактура №.....г., издадена от дружеството заявитель по заповедното производство, за сума в размер на 9 275 евро, представляващи цена на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)", както и международна товарителница № 01687 CMR, подписана и от продавача и от купувача, от която е в.но, че процесните стоки са били доставени на ответното дружество.

Представен е и фитосанитарен сертификат № ECTR A 3748179 на Министерството на селското стопанство и горите на Р. Турция, от който е в.но, че процесната стока е инспектирана и/или тествана, съгласно официалните процедури, без карантинни вредители, както и отговарят на фитосанитарните изисквания на внасящата държава, както и са без вредители.

В подкрепа на твърденията на ответното дружество, че получената стока била некачествена и развалена е приет като писмено доказателство протокол за брак на стоки и материални запаси от 15.05.2019 г. на ответното дружество, според който процесните количества стока са били унищожени, като развалени и негодни за консумация и преработка.

По делото са събрани и гласни доказателства. Св.етелката Кунка Русева, служител на ответното дружество, твърди, че си спомня за процесната доставка на гъби. Стоката била развалена и мухлясала. Била изцяло негодна. Заявява, че управителката на фирмата се свързала по телефона с доставчика и се разбрали, за да не прави последния разходи за вземане на стоката, тя да бъде унищожена. Разговорът бил на английски, а св.етелката не знае този език. Имало и снимков материал на гъбите. Бил подписан протокол за направените констатации. Не знае да е уведомявана за случая Българската агенция за безопасност на храните.

Св.етелят Мирослав Яворов, който работи в ответното дружество като шофьор и е съпруг на управителката, си спомня за процесната доставка. Гъбите дошли в отвратително качество, били изгнили и мухлясали. Фактурата била на завишена стойност. Приели стоката, тъй като клиентът казал, че трябва да се освободи транспорта и ще решават какво ще правят след това. Знае за разговора на съпругата си с доставчика, като тя му е изпращала и снимки на развалената стока.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **ПРАВНА СТРАНА** следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 422 от ГПК във връзка с чл. 327

от ТЗ вр. чл. 318, ал. 1 от ТЗ и чл. 309а, ал. 1 от ТЗ вр. чл.86, ал.1 ЗЗД. Съдът намира исквете за допустими, тъй като са заведени от надлежна страна – частен правоприемник на заявител в заповедното производство, след възражение на длъжника и в срока по чл. 415 от ГПК. В тази насока съдът намира за неоснователно възражението на ответника за недействителност на процесния договор за цесия по следните съображения. На първо място следва да се има предв., че в правната теория и съдебната практика е безспорно, че договорът за цесия има действие между страните от момента на сключването му, който в случая е 24.07.2020 г., а за третите лица и длъжника – от момента на уведомяването на длъжника от предишния кредитор, т.е. цедента, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД. В случая договорът за цесия е сключен след депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК на 16.06.2020 г., а именно на 24.07.2020 г. Това означава, че към момента на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК заявителят е имал качеството кредитор на ответното дружество. Освен това именно дружеството заявител, което е и цедент по договора за цесия надлежно е уведомил длъжника на 27.07.2022 г. по ел. поща за извършената цесия, което се и признава от длъжника.

Неоснователно е и възражението на ответника, че искът за установяване на вземането е предявен от ненадлежен ищец, тъй като според чл. 106 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС искът по чл. 422 от ГПК при настъпила цесия в хода на процеса може да бъде предявен и от цесионера, ако е спазил срока по чл. 415 от ГПК. Съдът намира, че настоящия случай е именно такъв, тъй като частното правоприемство, както беше посочено по – горе е настъпило в хода на процеса. В тази насока съдът намира за неоснователно позоваването на ответника на обстоятелството, че заповедта на изпълнение е постановена от с. след датата на цесията, тъй като в случая релевантен е момента на депозиране на заявлението и качеството на кредитор именно на заявителя.

На следващо място съдът намира за неоснователни и възраженията на ответника, свързани с авторството на пълномощното, подписано от управителя на цедента - К... Б., както и съдържанието му, издадено в полза на подписалия договора за цесия адв. М.... Т., по следните съображения. По въпроса за недействителността на договор, сключен от лице без представителна власт, е налице ТР № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС. В т. 2 от ТР е прието, че „договор, сключен от лице, действало като представител, без да има представителна власт, е в състояние на висяща недействителност и не поражда целените с него правни последици. Същите настъпват, ако лицето, от името на което е сключен договорът, го потвърди съгласно чл. 42, ал. 2 ЗЗД. При липса на потвърждаване, на недействителността може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правоприемници“. В настоящият случай са налице именно хипотезите на т. 2 от ТР, тъй като с нотариално заверена декларация от 23.11.2022 г. управителят на дружеството цедент – К... Б., е потвърдил представителната власт на подписалия договора за цесия от 24.07.2020 г. адв. М.... Т., авторството на представеното пълномощно при подписване на договора, както и всички фактически и правни действия, предприети от представителя. Отделно от това както е прието в цитираното тълкувателно решение, ответното дружество не попада в кръга на лицата, които могат да се позовават на недействителността. В тази насока и само за пълнота на изложението, настоящият съдебен състав напълно споделя и разбирането в правната теория, а и цитираната от ищеца съдебна практика, че длъжникът не може да оспорва действителността на договора за цесия, тъй като не е страна по това правоотношение, а и за същия е ирелевантно на коя от страните ще изпълни, доколкото плащането на цесионера, посочен от цедента, респ. посочен от цесионера, който е упълномощен от цедента за това, както и плащане на цедента при липса на уведомяване за цесията, представлява надлежно изпълнение от страна на

длъжника.

На следващо място доколкото не се оспорва от страните, че между тях съществуват облигационни отношения, както и че ищецът е извършил доставка на описаните стоки в процесната фактура, съдът следва да разгледа възражението на ответника, че не е платил стоките, тъй като същите са били некачествени. Съдът намира същото за неоснователно, по следните съображения. Ищецът е представил в подкрепа на твърденията си, че е доставил качествена стока, в договорените количества, както частен документ - фактура №.....г., така и двустранно подписана международна товарителница № 01687 CMR и официален св.етелстващ документ, какъвто е фитосанитарен сертификат № EC/TR A 3748179 на Министерството на селското стопанство и горите на Р. Турция, от който е в.но, че процесната стока е инспектирана и/или тествана, съгласно официалните процедури, без карантинни вредители, както и отговарят на фитосанитарните изисквания на внасящата държава, както и са без вредители. От своя страна ответникът не доказва възражението си, тъй като на първо място ангажира оспорения от ищеца протокол за брак на стоки и материални запаси от 15.05.2019 г. Този документ по своята правна същност представлява едностранен св.етелстващ документ за установяване на изгодни за издателя му обстоятелства, поради което не притежава материална доказателствена сила, а само формална такава, т.е. той не е обвързва с. да приеме за доказани тези обстоятелства.

На следващо място в подкрепа на твърденията на ответното дружество бяха ангажирани св.етелски показания. Съдът не ги кредитира, тъй като св.етелите са служители на ответното дружество, като св.етелят Мирослав Яворов е и съпруг на управителката на ответното дружество, т.е. същите са заинтересовани от изхода на делото, като по реда на чл. 172 от ГПК показанията им се преценяват с оглед останалите данни по делото. В тази насока и доколкото се същите са в противоречие с останалите годни доказателства, включително горецитирания официален документ - фитосанитарен сертификат, както и двустранно подписана товарителница ЧМР, съдът не ги кредитира.

На следващо място съдът намира, че ответното дружество не доказва с годни доказателства, че е спазило изискванията на чл. 324 от ТЗ, която гласи, че купувачът трябва да прегледа стоката и ако не отговаря на изискванията, да уведоми незабавно продавача. Ако купувачът не направи това, стоката се смята одобрена като съответстваща на изискванията, освен за скрити недостатъци. В случая става въпрос за твърдени от ответника явни недостатъци. По отношение на незабавното уведомяване на продавача за недостатъците бяха ангажирани гласни доказателства, от които обаче не става ясно нито с кого от дружеството продавач е говорила по телефона управителката на ответното дружество, нито естеството на разговора. Единственият документ за уведомяване на продавача за недостатъци е обратно писмо на писмото за уведомяване за цесията, изпратено на 27.07.2020 г., т.е. едва в хода на процеса.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че ищцовата страна е изправна, като е изпълнила задължението си и е доставила уговореното количество стока - гъби. Предв. разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ, ответното дружество е следвало да заплати цената на закупената стока при нейното доставяне, което е извършено с представяне на съответната фактура, каквито твърдения, а и данни по делото липсват.

Предв. гореизложеното и по отношение на иска по чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 327 от ТЗ вр. чл. 318 от ТЗ съдът намира същия за основателен и изцяло доказан в размера си от 18140,32 лв., представляваща дължима цена на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба "ST GEORGE (Calocybe Gambosa)" за която е била издадена инвойс фактура №.....г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.6.2020 г. до

изплащане на вземането.

По отношение иска за заплащане на законната лихва с правно основание чл.309а от ТЗ вр. чл. 86 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл.309а ал.1 от ТЗ когато кредиторът е изпълнил задълженията си, а длъжникът е в забава за плащане, ако не е уговорено друго, кредиторът има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, без да е необходима покана. Задължението за заплащане на законна лихва при забава на изпълнението на парично задължение е акцесорно. То възниква само, ако е доказано неизпълнението на главното задължение. По настоящото дело се установи, че ответната страна дължи заплащане за реално доставени от ищеца стоки на стойност 18140,32 лв. Следователно ответната страна „М. Б.“ ЕООД дължи обезщетение за забавата за изпълнение на паричното си задължение в размер на законната лихва, в общ размер на 1 531.85 лв., за периода 15.05.2019 г. – 13.03.2020 г. Останалата част до пълно предявения размер от 2005.51 лв. и за периода 14.03.2020 г. – 15.06.2020 г. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен, с оглед разпоредбата на чл. 6 от ЗМДВИПОРНС и предв.ената забрана за начисляване на определен в. вземания, сред които са и лихвите за забава. За размера на лихвата съдът кредитира извършено изчисление с лихвен калкулатор.

С оглед изхода на настоящия спор и претенцията на ищеца по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК за заплащане на разноски по производството, ответника по делото следва да бъде осъден да му заплати разноски в общ размер от 6 215.35 лв., представляващи платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, с включени разноски в заповедно производство по ч.гр.д. № 25017/2020 г. по описа на СРС, 90 с-в и обезпечително производство. Ответникът има право на разноски по реда на чл. 78, ал. 3 от ГПК в размер на 33 лв., представляващи адвокатско възнаграждение. В тази насока съдът намира за неоснователни възраженията на страните за прекомерност на претендираните от тях адвокатски възнаграждения, с оглед материалния интерес по делото, неговата фактическа и правна сложност, както и това, че същите са в размери, близки до минималните размери на адвокатските възнаграждения по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 327 от ТЗ вр. 318, ал. 1 от ТЗ и чл. 309а от ТЗ вр. чл. 86 от ЗЗД, предявени от „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. ...., в качеството на частен правоприемник на „Б. Г. Т., И. М. Т. С. В. Т.Ж. Л. Ш.“, с номер в централна регистрационна система на Република Турция- .., адрес гр. Истанбул, Р.Турция, М... А....., бул. ...., ул. ... № 37, ап. 2, Фатих, против "М. Б.“ ЕООД ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. .... че "М. Б.“ ЕООД, дължи на „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК ....., суми в размер на 18 140,32 лв., представляваща левова равностойност на 9 275 евро, представляваща дължимата цена на 290 кг. гъба "Morchella" и 600 кг. гъба

"ST GEORGE (Calocybe Gambosa)" за която е била издадена инвойс фактура №.....г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.6.2020 г. до изплащане на вземането, и мораторна лихва върху главницата в размер на 1 531.85 лв. за периода от 15.5.2019 г. до 13.03.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 2005.51 лв. и за периода 14.03.2020 г. – 15.06.2020 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 31.07.2020г. по ч.гр.д. №25017/2020г. по описа на СРС, 90 с-в.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от "М. Б.“ ЕООД ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. .... да заплати на „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. ...., направените в исковото производство разноси в общ размер от 6 215.35 лв., представляващи платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, с включени разноси в заповедно производство по ч.гр.д. № 25017/2020 г. по описа на СРС, 90 с-в и обезпечително производство.

ОСЪЖДА „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. ...., да заплати на "М. Б.“ ЕООД ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. .... сума в размер на 33 лв., представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____